

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

WWW.KOLPING.HU

*Áldott karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új esztendőt kíván
a Magyar Kolping Szövetség vezetősége!*

**Meszlényi Zoltánt, az 1951-ben mártírhalált halt
segédpüspököt ünnepi szentmise keretében avatták
boldoggá, aki 1939-től egyházi elnöke volt
a Magyar Katolikus Legényegyletnek.**

**Boldog
Karácsonyt!**
3. oldal

MESZLÉNYI ZOLTÁN
SEGÉDPÜSPÖK
BOLDOGGÁAVATÁSA
4. oldal

„Úrrá akarsz lenni
nehézségeiden,
akkor keresd azt
alapjaiban”
6. oldal

**Öt éves
a debreceni
Kolping Család
Egyesület**
7. oldal

**Templomot
kapott Kékesd**
8. oldal

**Közös ünnep
a 150 éves
Günzburgi
Kolping
Családnál**
10. oldal

KOSZISZ HÍREK
13. oldal

Aus dem Inhalt
14. oldal

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

Midőn Breuer november elején Kolpingot meglátogatta, ez a Breuer-féle emlékiratot tartva kezében, örömtől sugárzó arccal lépett eléje és megveregetve Breuer vállait, így szólt: „Olyan munkát végzett ön, ami- re én mindig örömmel gondoltam. „Persze, hogy akkor még nem is sejtette, hogy isteni végzés szerint ő van hivatva e munkának megadni igazi alakját és azt egész Németországban a szomszédos országokba bevinni.

Meg kell jegyeznünk, hogy a kezdeményezők előre megegyeztek abban, hogy nem mint eredetileg tervezve volt, egyházi színezetű társulatra, hanem olyforma egyletre van szükség, mint aminő már életbe is lépett: megegyeztek abban, hogy a vallási és egyházi szellem, bár ez teszi minden intézménynek, s így a legényegyletnek is alapját és életerejét, – a külső dolgokban ne nyerjen erős kifejezést, nehogy azok, kiknek legnagyobb szükségük van az egyletre, már előre is visszariadjanak tőle. Nem tartották célszerűnek a legényeket meghatározott áhitatgyakorlatokra kötelezni. És így a közös vallási gyakorlatokat mindenkor csakis a legények sürgetésére hozták szokásba.

A fönnebb nevezett három férfiú által tüzetesen megbeszélte szabályok alapján 1846. november 6-án megválasztották az egylet elöljáróit. Elnökké megválasztották az idősebb káplányt, Steenaerts urat. Az elnök vezetése alatt azután két elöljárót választottak még, Breuer tanítót titkárrá, és a fönnebb nevezett Ermekeil Jakabot pénztárossá; továbbá négy választmányi tagot, másként gyűjtőt választottak. Így alakult át az előbbi énekegylet ifjúsági egyletté.

A fiatal egyletben eleinte mindjárt tevékeny élet zsongott. Kezdetől fogva november 15-ig 61, innét 1847. április 29-ig 41 tag iratkozott be. Steenaerts elnök, mint említők, vasárnap este, Kolping pedig, kit mint egykori sorsosukat és a becsületos cipész mesterség gyermekét, a legények nagyra becsültek, hétfőn tartottak

előadásokat a kézműveseket közvetlenül érintő dolgokról. A többiről azután Breuer gondoskodott; tanította az éneket, számadást, írást stb., – nem feledkezett meg az olvasmányokról és multságokról sem. Emellett az elöljárók is becsülettel megtették a kötelességüket. Igazán lélekemelő élet fejlődött ki e kis sereg körében. Még most is, midőn az elberfeldi anyaegyletnek megvan az 1871-ben felszentelt hatalmas háza, azt mondogatják az öregek, kik az ifjak közé manap is ellátogatnak, hogy az egylet első helyisége volt, minden szűk és szegényes volta mellett is, legkedvesebb otthonuk.

A vasár- és ünnepnapra közös istentisztelet, az évenként négyszer közösen végzett sz. áldozás, az egyházi ünnepélyeken való testületi részvétel, a beteg testvérek meglátogatására és a testvéri szeretet más tényeire való buzdítás, a tanítás, az előadások, az olvasmányok, az ének, az ismeretek és tapasztalások kölcsönös kicserélése, a kedélyes multságok, egyszóval minden közremunkált arra, hogy a legényeket úgy a vallásban és erkölcsökben, mint az ő üzleti és saját anyagi javokra kiműveljék.

1847. májusban Steeaerts wermelskircheni plébánossá lett. A távozonak az egylet egy remek költeménnyel kedveskedett, melynek szerzője Breuer volt.

Új elnökké Kolping lett. Hogy, amint különben várható volt, nem egyhangúlag lön Kolping elnökké megválasztva, mindenki könnyen megértheti, aki Kolpingot ismerte. Mint már említők, bár Kolping a legjobb szívé ember volt, némelykor mégis bizonyos érdességet tanúsított, mely a vele érintkezőket egyszer másszor érzékenyen sértette. És e sajátságot nem ritkán tapasztalhatjuk rendkívüli férfiaknál, kiket Isten csakis szívós erélyesség és kitartó munkásság által elérhető célok létesítésére hívott meg. A nemes gyümölcsöt sokszor takarja durva külső; csak hogy nem minden ember tudja csupán a

nemes lelket csodálni, a szegletességet pedig elfelejteni. – Ez hát e dolgokra az első felelet. A második, mint már fönnebb érintők, az Isten végzéseiben gyökerezik, aki hogy az embert a szent alázatosságban megtartsa, ezúttal is kimutatta, hogy az ily munka, mint a legényegylet elterjesztése, elsősorban az Isten dolga, és csak azután az emberé. Azért kellett tehát Kolpingnak is előbb alárendelt szerepet vinni az egyletben, és csak azután lenni elnökké; előbb másoknak engedni helyet, és csak azután mutatni magát a küzdő téren, a maga teljes jelentőségében.

Kolping egy apostol buzgalomával szentelte magát a neki jutott hivatalnak. Egy esemény, mely az elberfeldi katolikus hitközség előtt fedhetetlen marad, adott kiváló lendületet a szép ügynek. 1847. július 7-én tisztelte meg látogatásával Elberfeldet az Istenben boldogult kölni érsek, Geissel János, ki azért jött néhány napra Elberfeldbe, hogy fölszentelje a templomot, és kiszolgáltassa a bérmlás szentségét. Leírhatatlan volt a katolikusok lelkesültsége, melyben különösen a magasabb rangú protestánsok is osztoztak. A legényegylet is szép tevékenységet fejtett ki, a bevonulásnál a főszerepet vitte, s a magas vendég figyelmét különösen megható éneke által vonta magára; ugyanis az ünnepélyes nagymise alatt jól begyakorlott karéneket zengett, s egyik este az egyházfejedelem tiszteletére a plébánián kis énekversenyt rendezett. Az érsek odament az énekesekhez meghallgatta őket; mellette állott az ajtóban az előbbeni elnök, Steenaert, ki az ifjú egyletet és annak fölvirágoztatását az érsek jóakarátába ajánlotta; az érsek előtt állottak a legények az ő elöljáróikkal, kiknek élén Kolping magható beszédben terjedelmesen kifejtette az egylet szükségváltát, célját, s ismertette eddigi működését és e munkára a főpásztor áldását kérte ki.

SCHAEFFER SEBESTYÉN, A KATOLIKUS
LEGÉNYEGYLET VEZÉRELNÖKE KÖLNEN
KIADTA A SZENT-ISTVÁN-TÁRSULAT 1887

Boldog Karácsonyt!

Boldog Karácsonyt! Kellemes Karácsonyi ünnepeket.

Ezekben a napokban ország és világszerte lapon, levélben, szóban és rádióban TV-ben röpköd a rutinszerű jó kívánság. Vajon tudjuk-e hogy mit kívánunk? Elég-e pusztán a jó kívánság? Nem elég kívánni. Ha azt akarjuk, hogy boldog legyen a karácsonyunk, akkor nekünk kell mások számára boldoggá kellemesé tenni a karácsonyi ünnepeket.

Az ünnep

Heinrich Böllnek, a Nobel díjas írónak van egy elbeszélése. meg is filmesítették, idős asszonyról beszél, aki szellemileg zavaros, állandó téveszméje a karácsony. Ezért felnőtt gyermekei hónapokon át minden este úgy tesznek mintha karácsony volna. Meggyújtják a karácsonyfa színes körtéit, apró ajándékokat hoznak. Aztán egyszerre csak megundorodnak ettől a játéktól, ettől a tartalmától megfosztott külső formától. Mert karácsony Jézus születése nélkül, komédia. Keresztény hit nélkül karácsonyt ünnepelni, ez önmagunk becsapása.

A mai magyar ember nem tud ünnepelni. Tán azért nem mert az elmúlt évtizedekben, „rákényszerítették” a kollektív ünnep kötelezettségét, és olyasmit ünnepeltetek folyvást vele, amivel nem tudott egyetérteni. Újra meg kell tanulnunk ünnepelni, őszintén, szívből, hogy az ne legyen rutinszerű külsőség komédia. Minden ünnep lényege az, hogy kiszakítja az embert a szürke hétköznapiaságból, és fölemeli magasabb régiókba. Szembesíti az ünnep az embert magasztos hivatásával.

Attól függően hogy mennyire fontos számunkra az ünnep tartal-

ma, továbbá, hogy valóban emberhez méltó értékvilágot tár e elénk, az ünnep lehet kis és nagy ünnep. Kell az ünnep, hogy megálljunk a rohanásban, magunkba mélyedjünk, és hogy másképp lássuk önmagunkat, embertársainkat, mint a hétköznapiaság szürkeségében.

Az ige testé lett.

Karácsony azért a legnagyobb ünnep, mert a második isteni személy Jézus Krisztusban emberré lett. Földi vándorlásunk társa, emberi sorsunkat a kereszthalálig vállaló jött közénk. Ezért a megtestesülés – Isten minden emberi elképzelést meghaladó közelsége – a történelem legfontosabb eseménye. Krisztus születése, a történelem középpontja. Születésétől számítjuk az időt. Ami Krisztus előtt volt, az nem más mint felkészülés a Messiás eljövételére. Ami Krisztus után van, (az utolsó ítéletig) az meg a történelem „kint levőségének” „behozása”. Helytelen tehát és nem hívő ember szájába való, az ilyen beszéd: „ie” és „iu” hanem azt kell mondanunk (ahogy az egész művelt világon mondják) Kr. előtt és Kr. után. A karácsony sokak számára csupán a szeretet vagy család ünnepe. De mit ér az a szeretet, amely nem a betlehemi jászolnál töltekezik? És mit ér az a család ami nem a Szent család példájából tanul? A gyakorlatban mindennapi tapasztalatunkban látjuk: semmit. Ezért karácsonyt ünnepelni, hit nélkül, nem lehet. Mert a rántott halas vacsora, a csillogó karácsonyfa, a drága (és személytelen ajándék halmaz) hit és szeretet nélkül csak az ünnep külső formája, belső tartalom nélkül.

Kegyelemteljes Karácsonyt

Nem elég a boldog és kellemes karácsony. Kegyelemmel teljes karácsonyra van szükség. A kegyelem Isten léte mibennünk. Ingyen ajándékként kegyelemből kaptuk. Nem jár ki nekünk. Csak elfogadni tudjuk. Az elfogadáshoz pedig alázat kell. Hit nincs alázat nélkül. Hinni mindenki képes. „született” tehetősége van rá mindenkinek. Isten mindenkinek felkínálja szeretetét, kegyelmét. De nem kényszeríti ránk. János apostol evangéliumának prológusában azt írja: hogy Jézus „övéi” közé jött de övéi nem fogadták be. „Ha nem készülünk fel arra, hogy jócselekedetekkel, több imával, elmélkedéssel, önmegtartóval (önzésünk háttérbe szorításával) „helyet készítsünk” szívünk jászolyában a kegyelemnek. „aki” megjelent kisdékként történelmünk színpadán, akkor nem fogjuk megtapasztalni, hogy a karácsony élő, jelenbeli valóság Jézus, és valóban itt van közöttünk.

Hogyan ismerhetjük őt fel, épp a karácsonyi ünnepeken? Úgy, hogy legyőzzük önző vágyainkat, háttérbe szorítjuk a saját „elképzelésünket” és csak azzal törődünk, hogy felebarátainknak és családtagjainknak miképp tehetnénk szebbé, boldogabbá ezt a nagy ünnepet. Ha így cselekszünk, akkor majd meglátjuk, hogy Isten válaszol. Ő fog meglepni bennünket és olyan lelki békével árássa el szívünket, ami minden emberi elképzelést meghalad. Tegyük így, és akkor nemcsak boldog, hanem kegyelemteljes karácsonyunk is lesz.

DR. BOLBERTZ PÁL
ORSZÁGOS PREZES

Meszlényi Zoltán segédpüspök boldoggáavatása

Meszlényi Zoltánt, az 1951-ben mártírbalált balt segédpüspököt ünnepi szentmise keretében avatták boldoggá október 31-én 10.30-kor az esztergomi bazilikában. A szertartást Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek és Angelo Amato érsek, a Szenttéavatási Ügyek Kongregációjának prefektusa végezte. A volt kommunista diktatúra magyarországi vértanúi közül Meszlényi püspök az első, akit az Egyház a boldogok sorába emelt.

Az 1948 karácsonyán letartóztatott Mindszenty József hercegprímás akadályoztatása miatt az egyházmegye kormányzását Drahos János addigi érseki helynök vette át, az ő halála után, 1950. június 17-én Meszlényi Zoltánt választották meg a feladatra. Az állambiztonsági szervek még 1950 nyarán elhurcolták a helynököt. A sorozatos kínzások és kegyetlen bánásmód következtében Meszlényi Zoltán 1951. március 4-én hunyt el a kistarcsai internálótáborban. A volt kommunista diktatúra magyarországi vértanúi közül a püspök az első, akit egyházunk a boldogok sorába emel.

Meszlényi Zoltán Lajos 1892. január 2-án Hatvanban, sokgyermekes családban született. Gimnáziumi tanulmányait a rimaszombati protestáns főgimnáziumban kezdte, majd néhány évet a fővárosban, a Józsefvárosban tanult, végül küsszeminaristaként az esztergomi bencés gimnáziumban érettségizett. Vaszary Kolos her-

cegprímás jóvoltából a római Collegium Germanicum et Hungaricum növendékeként 1909. október végétől a Gregoriana Egyetemen hallgatott teológiát. 1912 júliusában filozófia doktorátust szerzett. Az I. világháború miatt 1915-ben Innsbruckba kényszerült,

***Emellett több egyházi-
lag elismert mozgal-
mat támogatott, így
például a Magyaror-
szági Katolikus Le-
gényegyletek Országos
Szövetségének volt el-
nöke 1939 júliusától.***

ahol a Leopold-Franzens Egyetemen tanult tovább. Itt a Canisianumban szentelte pappá 1915. október 28-án Franz Egger brixeni herceg-püspök, majd ugyanitt mutatta be első szentmiséjét november 1-jén. 1916. július 21-én szerzte meg teológiai doktorátusát.

Az esztergomi egyházmegyébe visszatérve először Komáromba kapott kápláni kinevezést, de Csernoch János bíboros már alig néhány hónap után, 1916 decemberében a prímási kancellária hivatalába rendelte. Egyre jelentősebb feladatokat bízott rá, így

1917. március 2-án már érseki le-
véltáros és szertartó lett. Mind-
eközben folytatta tudományos
munkásságát: A főkegyúri jog és a
forradalom című műve 1920-ban
jelent meg. Ebben az esztendőben
kinevezték az Esztergomi Érseki
Főszentszék jegyzőjévé, majd de-
cember 15-től érseki titkárrá. Fő-
pásztora bizalma töretlen volt
iránta, így 1926. január 30-án her-
cegprímási és érseki titkár lett.

Csernoch János bíboros kísére-
tében jelen volt XI. Piusz pápa
megválasztásán 1922 februárjáb-
ban, két évvel később egy újabb
római zarándoklaton vett részt,
1926 júliusában a chicagói Eucha-
risztikus Kongresszusra, majd
1927 márciusában, néhány hónap-
pal a főpásztor halála előtt San
Remóba utazott.

Tudományos munkássága
egész életében fontos szerepet ját-
szott: 1927-ben jelent meg Házasa-
gi köteléki perek című műve.
1928. május 2-án a Pázmány Péter
Tudományegyetem Hittudományi
Kara bekebelezett hittudorrrá vá-
lasztotta fölényes többséggel.
1930. május 23-án tartotta szék-
foglaló értekezését a Szent István
Akadémián A kánonjogi tanulmá-
nyok fontossága témában. Emel-
lett 1934. április 1-jétől az Egri Ér-
seki Jogakadémia egyházzjogi ma-
gántanáráként is működött. 1940-
ben a Pázmány Péter Tudomány-
egyetem Teológiai Karára kapott
rendkívüli tanári kinevezést, és
ugyanebben az évben a Hittanáro-
kat Vizsgáztató Bizottság elnöke
lett.

Csernoch Jánost 1927 novemberében Serédi Jusztinián követte az esztergomi érseki székben. Új főpásztora mellett Meszlényi Zoltán egyre jelentősebb egyházi pozíciókat töltött be: 1931-től kánokként a főkáptalan tagja, 1934 márciusától a Prímási Főszentszék zsinati bírója. 1937-ben XI. Piusz pápa kinevezésével Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás, Breyer István győri megyéspüspök és Kriston Endre püspök Sinope címzetes püspökévé szentelte. 1938-ban a XXXIV. Eucharisztikus Világkongresszus aktív résztvevője volt. Emellett több egyházilag elismert mozgalmat támogatót, így például a Magyarországi Katolikus Legényegyletek Országos Szövetségének volt elnöke 1939 júliusától.

Püspöki szolgálatát elkötelezetten végezte, a háború utolsó napjaiban, 1945 januárjában a szeminárium pincéjében papokat szentelt. Serédi Jusztinián bíboros halálát követően a hercegprímás végrendeletének ő volt a végrehajtója. Miután Mindszenty József hercegprímást 1948 karácsonyán letartóztatták, majd koncepciós perben elítélték, Drahos Jánost követően a káptalan döntésének megfelelően Meszlényi került a kormányzói posztra, noha a kiépülő kommunista diktatúra mást akart a helyére. „Krisztus hú pásztora-ként a hitet és az Egyházunk iránti hűséget nem tagadom soha! Isten engem úgy segítjen!” – ezekkel a szavakkal zárta esküjét Meszlényi Zoltán, esztergomi érseki helynök. Már 1946 szeptemberétől kezdve készültek róla ügynöki jelentések.

A székeskáptalan döntését, melyben Meszlényit választották helynöknek, Rákosi Mátyás pártfőtítkár a kormánnyal szembeni elleneséges cselekedetnek minősítette a szerzetesek elhurcolásának körülményei miatt panaszt tevő püspököknek. Meszlényi nem ijedt meg a fenyegetésektől, legfontosabb feladatának a főpásztori feladatok áttekintését és folytatását tartotta. 1950. június 20-án első és egyetlen alkalommal volt jelen a budapesti Központi Papnevelő Intézetben, a püspökkari konferencián. Néhány nappal később, június 29-én, késő délután Esztergomban tartóztatták, majd Kistarcsán tartották fogva. Az érseki helynöknek éjjel-nappal, télen-nyáron nyitva kellett tartania cellája ablakát, őrei szadista módon bántalmazták, gyakran rúgták és bottal ütötték. Sem letartóztatásának tényéről, sem vádemelésről nem jelent meg semmiféle nyilvános híradás. Egy rabtárs visszaemlékezése szerint, amikor halkán kifejezte részvétét a püspököknek, Meszlényi ujját az égre emelve csak annyit mondott: „Ő többet szenvedett.”

Sok szenvedés után 1951. március 4-én a Mosonyi utcai kórházba már a halott főpásztort szállították, majd 10-én temették el. Halálát utólagosan anyakönyvezték 1954 júniusában. 1966. június 22-én hamvait exhumálták a Rákoske-

resztúri új köztemetőben, majd az esztergomi bazilikába kerültek földi maradványai. 2004. március 10-én Erdő Péter bíboros indította el boldoggá avatási eljárását. Miután az Esztergom–budapesti Főegyházmegyei Bíróság az ügyet lezárta, az aktákat Szőke János SDB posztulátor személyesen vitte Rómába 2006. január 10-én. 2008. június 11-ére készült el a positio, a végleges összefoglaló dokumentum, amelyet Erdő Péter bíboros díszkötésben adott át a Szentatyának. 2009. január 16-án a Szenttéavatási Ügyek Kongregációja pozitív és egyhangú nyilatkozatot hozott vértanúságáról. Az előírások szerint ezután héttagú bíborosi bizottság vizsgálta meg az aktákat. Jóváhagyásukat követően XVI. Benedek pápa 2009. július 3-án hagyta jóvá a dokumentumot, amely Meszlényi Zoltán püspök vértanút kanonizálja a boldogok sorában.

„Úrrá akarsz lenni nehézségeiden, akkor keresd azt alapjaiban”

(Adolf Kolping)

Kedves barátaim az egész világon!

Öröm és gond jellemezte az elmúlt 2009-es évet. Húsz évvel ezelőtt tudták közép- és kelet európai népek békés forradalmukat a kommunizmussal szemben keresztül vinni. Fal és kerítés mint terror eszközök, ma Európában a múlthoz tartoznak. Sokan érzik azonban, hogy kemény út vezet a demokráciához, célja a szabadság és ez valamennyiünket felelőssé tesz.

Mindezekon túl, a világszerte érezhető gazdasági válság sok embert az egzisztenciájának szélére sodorta. Mint ahogy a gazdag országok kormányai, szinte mindent megtettek állampolgáraiak ez irányú hatásainak enyhítésére, ugyanakkor, a kemény etikai konzekvenciák nem kelendő betartása a szegényeket sújtotta leginkább.

Számos Kolping testvérünk az elmúlt évben megérezte, hogy a gazdaság és azzal összefüggő globalizáció nem csak előnyöket jelent. Az a törekvés mely a tőke és a pénz a munkától való elválást eredményezi és a spekuláció kerül előtérbe, kifejezetten az elszegényedést és eladósodást eredményezi több generáción keresztül. Kapzsiság és gőg a két legnagyobb bűn, amely mindehhez vezetett, hogy embereket életcéljuktól és emberséges lététől eltávolítsa. Egyre többen vonják kétségbe, hogy e világunkban létezik-e méltányosság, miközben a gazdagok gazdagodása a szegények elszegényedésére

épül. Sem a kommunizmus, sem pedig a liberalizmus nem csinál paradicsomot ezen a földön senki számára. Ez a földi „paradicsom” csak kevesek számára elérhető, de a többség kirekesztése a gazdagodásból, féktelenül folyik tovább.

Ugyanakkor azonban intenzív módon fejlődik egy globális vitafórum az emberi együttélés alapfogalmairól. Vegyük figyelembe boldog Adolf Kolping szavait: Úrrá akarsz lenni nehézségeiden, akkor keresd azt alapjaiban, és benne találjuk magunkat abban a folyamatban, amely tisztázza a gazdasági, politikai, és etikai alapokat a köz érdekében. Ezek a gondolatok napjainkban is folyamatos válságban vannak, de mi katolikusok bizalommal tekinthetünk szociális tanításunk alapjaira. A szubszidiaritás és szolidaritás mind alapvető tényezők keresztényi gondolkodásunkban, és az ebből levezethető keresztényi emberkép képezik azt a harmadik utat, mint kiutat ebből a krízisből. Minden embernek kötelessége, sőt kell és muszáj, hogy magáról gondoskodjék. Ez érvényes különösképpen, a munka világára, és a családra. A szolidaritás csak ott érvényesül, ahol ez a magányosok esetében nem realizálható, és csak ezt követően jönnek magasabb tanácsadók és támogatók. Mint Katolikus Szociális Szövetség, a Kolping is támogatja és valóra kívánja változtatni ezeket az elveket, a krízis megoldása érdekében.

A 2009-es év joggal profitálhat a katolikus szociális tanításból. A harmadik Enciklika a Caritas in Veritate kinyilvánítása, és az ezzel egyidejű világméretű párbeszéd, melyet a Szentatya kezdeményezett, az ember, a tőkés piacok és a morál vonatkozásában.

A Katolikus Egyház Szociális tanítása alapján XVI. Benedek Pápa megkísérli a filozófiai és teológiai alapok segítségével egy igaz változtatást elérni, és az emberiséget arra emlékeztetni, hogy milyenek is voltak a teremtő alkotó elképzelései.

Pár nap múlva fogjuk a szent karácsony ünnepét megülni. Istenünk az embert helyezi művének teljességébe, Ő maga is emberré válik, és nem véletlen hogy a legszegényebb sorsot választotta. Karácsonykor kezdődik a keresztényi szociális tanítás Betlehemből. Isten fia azonban csak az emberek között találta meg a helyét, gondolatvilágába beengedte az embert, és életével tanúbizonyságot tett, az élő Isten létezéséről.

Karácsony arra emlékeztet, hogy az ember a subsidiaritást igényli, és ebből adódóan, bízik abban, hogy életével tud valamit kezdeni. A szabad akarat ajándékával, amelyet kifejezetten az ember számára ajánlott fel, lett az alapja az isteni rendnek. Azonban már 2000 éve megengedte a szolidaritást sokaknak, az életet az isteni gyermeknek, hogy az idő előtti meghíusulástól megmentse.

Szolidaritás, Szubszidiaritás, Igazságosság kell, hogy mint irányító elv rendet hozzon létre. És ennek központjában az ember kell hogy álljon. Karácsonykor emlékezünk arra, hogy egy emberhez méltó társadalom csak akkor lehetséges, ha a humanitást a mi szociális tanításunk befolyásolja minden vonatkozásban, és együttélésünk valósággá válik. A Nemzetközi Kolping Szövetség minden szinten teljes erővel ezen dolgozik. Létezik valami humánusabb mint Isten? Ezt életünk minden napján érezzük.

Kedves barátaim, az egész világon, Kölnből küldöm az összes munkatársaim nevében, szívből a karácsonyi üdvözlőt, annak a közösségnek, amely ezekben a napokban különösen összeköt bennünket. Boldog Adolf Kolpingtól ugyancsak kérjük Isten áldását. Csak Isten szelleme tudja a föld arculatát valóban megújítani.

Mindenkinek kegyelemmel teljes karácsonyi ünnepeket és egy áldott új évet kíván.

MSGR. AXEL WERNER
GENERALPRÄSES

Keresztény helytállással családban, munkában, egyházban, társadalomban

(Öt éves a debreceni Kolping Család Egyesület)

„Az élet a hitre épül.”

(Adolf Kolping)

2003. október 27-én emlékeztető esemény zajlott a debreceni katolikus egyház életében. A helyi világi sajtó, a Hajdú-Bihari Napló, így adott hírt erről: „*Helytállás a családban, munkában, a közjó szolgálata és a társadalom megreformálása a keresztény értékrend talaján. Ezt szolgálja a hétfőn létrejött Debreceni Kolping Család Egyesület*”.

Hogy ez a keresztény érdekvédelmi és érdekképviseleti szervezet városunkban is létrejöhessen, nem volt előzmények nélküli. A rendszerváltozás után hazánkban ekkorra már sok városban léteztek Kolping-családok. Keresztény körökben Debrecenben is felmerült az igény, hogy nálunk is szülessen Kolping-család. Ehhez kellett olyan, az ügynek elkötelezett személyek, amilyen néhai dr. Katona Imre, a Magyarságmentési Misszió Alapítvány Kuratóriumának elnöke és Szegedi Kálmán atya, a Jézus Szíve templom plébánosa volt. Dr. Bolberitz Pál atya, országos egyházi elnök útmutatásai alapján a Magyar Kolping Szövetség Keleti Körzetének vezetősége: Juhász Imre atya, körzeti prézis, dr. Lange László, körzeti elnök és Bisztriczki Lászlóné, a keleti körzet titkára, készséggel adták át tapasztalataikat és segítettek abban, hogy – ugyancsak az ő jelenlétükben – rövidesen megalakult a Debreceni Kolping Család Egyesület. Préziséről megválasztották Kálmán atyát, világi elnökül pedig dr. Szulyovszky Menyhért orvost.

A 2004-es év a közösséggé formálódás, és a tapasztalatcsere időszak volt. Ugyanakkor a lelkiekben való elmélyülés is. Ehhez Bosák Nándor püspök atya megértő és segítőkész hozzáállása is kellett. Töle

nem csupán lelkiekben, de anyagiakban is kapott támogatást az egyesület, úgyhogy a 2004. július 18-i zászlószentelésen a Jézus Szíve templom megújult belsővel fogadhatta a főprézest és a keleti körzet valamennyi Kolping-családjának képviselőit. A mára már hagyománnyá vált közös nagybőjti keresztutak, a zarándoklatok, (pl. Mátraverebély-Szentkútra, Márianosztrára, Máriagyüdre, Sárospatakra), a lelkigyakorlatok (pl. 2005, Nyíregyháza), a karácsony előtti Szentcsalád-járások, amelyek az imában fogják össze a tagokat, már ebben az első működési évben megkezdődtek. Az együttléteknél ez a komoly oldala. A mostanra ugyancsak rendszeressé vált együtt farsangolás, majálisozás, a keresztény bálon való közös részvétel stb. – a Kolping-szellemiség másik arcát: a családiasságot, a vidámságot mutatja fel.

A régiék mellé évről-évre újabb programok is születtek.

A Kolping mozgalom képviselői tudják, hogy a keresztény helytállás alapfeltételei közé tartozik a hit mellett a hazaszeretet, ami természeti-, kultúr-, tárgyi és szellemi értékeink megismerését jelenti. Megismerni szűkebb környezetünket, a körülvevő megyék tájait, embereit, beleértve a határainkon túli vidékeket, – ezt szolgálták a kirándulások, más Kolping-családok fogadása, kaulazolása városunkban és környékén. Szép emlékeket vihettek haza magukkal testvéreink a Cívis Kolping-napról (2005. július 16.), a hortobágyi lelki napról (2006. július 22.) az Erdős puszták – hármashelyi kirándulásról (2007. július 21.) vagy a hortobágyi pásztoradventről (2007. december 1.) Ezek az alkalmakon nemcsak a keleti körzet kolpingosai, de más területekről jött csoportok is részt vettek. Így a veszprémiek, a várpalotaiak, akik többek között a Munkácsy-trilógia

bibliái alapokon álló magyarázatát hallgathatták meg, miközben a Déri Múzeumban magukban a festményekben gyönyörködhettek. Nem kisebb élmény volt a debreceni kolpingosok számára a Heves (Gyöngyös) és Nógrád megye (Érsekvadkert, Balassagyarmat, Szécsény, Hollókő) tájain tett látogatás 2005 tavaszán. „Beszédes templomok”, emlékházak könyvtárak, no, és persze csodálatos tájak és emberek tárták fel előttünk történelmünk egy-egy darabját, népünk szokásait, hagyományait.

Szólnunk kell még a nemzetközi Kolping-mozgalomba való bekapcsolódásról, illetve kolpingosaink jelenlétéről a különböző nemzetközi egyházi rendezvényeken. Kolping-családunk képviselőjében volt jelen Berki Belian (akkor végzős gimnazista, ma joghallgató) *Strasbourgban* a 26. Ifjúsági Szemináriumon (2004. április 24-31.), ahol bepillantást nyerhetett az Európa Tanács, az Európai Parlament s különösen az Euroschola működésébe.

Kolpingosaink ott voltak Krakkóban XVI. Benedek pápa lengyelországi látogatása alkalmából. Mindnyájan szívükbe zárták a szentatya útmutatását: „*Osszátok meg Európa népeivel hitetek kincsét!*”

Kolpingos ifjúsági küldöttség járt (köztük debreceniek) Csehországban, *Vyhlidkában* az Európai Ifjúsági Hét (2007. július) alkalmából.

Többen képviselték hazánkat, köztük Debrecen, *Augsburgban*, (2008. július 4-6), ahol a bajor Ulrich püspököt és boldog Kolping Adolfot közös rendezvények keretében ünnepelték. A jelenlévők a bajor Kolping Szövetség munkáján kívül a dél-afrikai és indiai Kolping Szövetségek munkájáról nyertek tájékoztatást. Az előadások helyzetfeltáró-értékelő és feladat-megjelölő jellegűek voltak. Egyben itt lehet-

ség nyílt a Magyar Kolping Szövetség számára, hogy bemutatkozzék a német és a többi külföldi szövetség előtt.

Külföldi kapcsolatnak mondhatjuk a kárpátaljai (Karácspfalva) görög katolikus gimnázium diákjainak fogadását, akik 2004 nagybőjtjében passiójátékot mutattak be a Szent Anna főszékesegyházban. Ők a Debreceni Kolping Család Egyesület meghívására érkeztek. Csak köszönetet tudunk mondani azoknak a családoknak, akik a harmincnál több gyermeket ill. fiatalot befogadták, mert, sajnos, egyesületünknek mindmáig nélkülöznie kell a saját székhely és szállásadó hely lehetőségét.

2007 tavaszától rendszeresen tartjuk a kapcsolatot a bélfenyéri (Belir, Románia) kolpingos testvérekkel, akiket karitatív támogatásban is részesítünk, ugyanis az ottani plébános atya mintegy 25 nehéz anyagi körülmények közül származó gyermeket patronál, kollégiumi ellátást és foglalkoztatást biztosítva.

A közeli Hosszúpályi községben, (ahol világi elnökünk is dolgozik) az egyesület működtet egy támogató szolgálatot, ahol térítésmentes tanácsadás és információ folyik, de a szállító szolgálat és a személyi segítség díjazáshoz kötött. (tel.:06-70-276-9851; e-mail: ntde@freemail.hu. Irodájuk naponta 8-tól 16 óráig van nyitva hétköznapokon, péntek kivételével, amikor 8-tól 14 óráig várja az érdeklődőket.

Külföldhöz, Bécshez kapcsolódik egy, már hagyománnyá vált kolpingos tevékenység: a betlehem láng hozatala. A tavalyi évtől városi eseményé bõvült a Láng ünnepi átadásának rendezvénye. (Nem véletlen a Láng szó nagybetűs írása, hisz a betlehem láng magának a Világ Világosságának a jelképe.)

Sok más programról, kolpingos rendezvényről számolhatnánk még be az elmúlt 5 év kapcsán. Komolyokról és vidámokról egyaránt. Egy biztos: sem egyik, sem másik nem eredmény nélkül való. Fő „hozámuk”, hogy egyre inkább összekovácsolják a közösséget. Kár, hogy

nincsenek még többen! Különösen fájlatják, hogy kevés a fiatal a soraikban. Ez a helyzet változna, ha sikerülne egy önálló székhelyet szerezniük, ahol könyvtár, világhálói hozzáférhetőség, és egyáltalán az együttlétekre s a testvéregyesületek fogadására alkalmasabb hely lenne mint a Szent József Kollégium terme. (Természetesen ezért a lehető-

ségért is hálásak vagyunk azoknak, akik az itteni találkozási lehetőséget biztosítják számukra.)

„Az emberi munka minőségét a lélek milyensége határozza meg. Az alkotás ugyanis nem más, mint a lélek visszatükröződése” – valljuk Kolping atyánkkal.

BÉRCES MÁRIA KLÁRA

Templomot kapott Kékesd

Templomot kapott Kékesd község. A baranyai falucskában az újonnan épített Szent Mihály templomot Mayer Mihály megyés püspök szentelte fel szeptember 26-án szombaton. A délelőtt 10 órakor kezdődött ünnepi szentmisét Dr. Bábel Balázs kalocsai érsek mutatta be – közölte az egyházmegyei sajtóiroda.

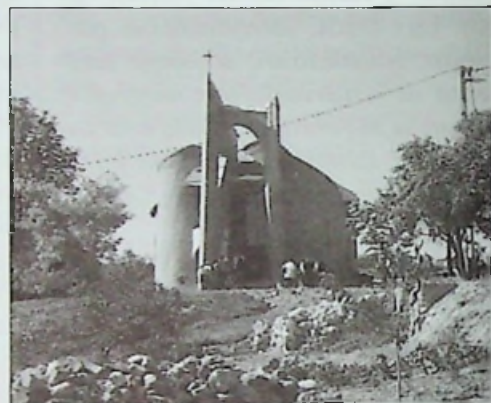
Kékesd a baranyai dombok között meghúzódó kicsiny falu.

Pécsváradtól 12 kilométernyire délre. A pécsváradi plébánia része összesen 12 településsel együtt. Ennek a kis 208 lakosú falunak a lakói 1999. január 21-én elhatározták, hogy templomot építenek, és szent Mihály arkangyalt választják védőszentjének. Régebben, sajnos már két alkalommal – bár az előkészületek megtörténtek – az építés meghiúsult.

A mostani – harmadik – remélhetőleg valóra váltja a régi szándékot, mert ez a kis falu élni akar írják. Nem akarja, hogy népe elvándoroljon, pedig ez iskola és templom nélkül óhatatlanul bekövetkezik. 1999. május 26-án Mayer Mihály pécsi megyés püspök úr is megadta az engedélyt az előkészületekre. A templomépítés érdekében megalakult a Kékesdi Szent Mihály Kolping Család, mely összefogja és vezeti a templomépítés munkáját. Tárgyi és pénzübeni adományok gyűjtésére alapítványt hoztak létre. Kékesd lakossága óriási áldozatot vállalt magára, s rövid időn belül a 208 lakosú falu összeadott 2 millió forintot.

Megkezdődött a tervezés. Dévényi Sándor Kossuth-díjas építész ingyen készítette el a tervet. Jótékony célú előadások sorozata kezdődött. Neves művészek, tudósok, Európa és világ bajnok sportolók álltak a nemes ügy mellé. „Tervükről tudomást szerzett Dr. Orbán Viktor miniszterelnök úr, aki a Kulturális Örökségek Minisztériumán keresztül komoly támogatást nyújtott az építés megkezdéséhez. A falu lakóinak és támogatóinak összefogásával, lelkesedésével és áldozatvállalásával hét éve folyik az építkezés, midig olyan ütemben, ahogyan a pénz rendelkezésre áll” – olvasható a közleményben.

Itt a cikk be is fejeződik szemérmesen. Egy megjegyzést azonban engedjen meg a kedves olvasó a szerkesztőnek. Az a tény hogy ez a templom elkészült a jó Isten segítségével kívül egy földi balandónak is nagyban köszönhető, a fáradhatatlan és elkötelezett Kolpingosunknak Kunjl Erzsikének. Isten áldása munkájára. (a szerk.)

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

Köln

A Nemzetközi Szövetség Generalpräsidiuma 2009. október 10-i ülésén foglalkozott ez év májusában megalakult – Barátok és Támogatók Adolf Kolping életének és tevékenységének – újonnan alakult Szövetségével. Az újonnan alakult Szövetség feladata az adományok valamint támogatások gyűjtésében való részvétel. Ennek egyik legfontosabb területe a Minorita templom valamint Kolping Adolf kerpenni szülőházának sürgőssé váló renoválásának elkezdése, hogy az épületek születésének 200-ik évfordulójára eredeti szépségükben elkészülhessenek. A Generálprézes többek között ehhez kéri az újonnan alakult szövetség segítségét.

Magyarország

Erdő Péter bíboros primás 2009. október 31-én avatta boldoggá az esztergomi bazilikában Meszlényi Zoltán püspököt.

Ezzel a Nemzetközi Kolping Szövetség alapítónk Adolf Kolping mellett, már a második boldoggá avatott személyt tisztelhetjük, és kérhetjük pártfogását.

Meszlényi püspök 1892. januárjában született, majd tanulmányait Rómában és Innsbruckban végezte, majd ugyanott pappá szentelték. Később az 1927-es Eucharistikus világkongresszus előkészítésében, illetőleg annak megtartásában tevékenykedett, majd 1937-ben az akkori hercegprimás Serédi Jusztinián bíboros püspökké szentelte, és egyben kinevezte az akkori Magyar Katolikus Legényegyletek (ma Magyar Kolping Szövetség) országos főprézesének. A második világháború nehéz éveiben vezette a Szövetséget, 1944-ig.

Mindszenti József primás 1948-ban történt letartóztatását követően Meszlényi Zoltán lett utódként kinevezve, bár két héttel későbben őt is letartóztatták. Ezt követően 1951-ben bekövetkezett halálával a Szövetség elvesztette egyházi vezetőjét.

Később Esztergomban 1966-ban temették el, A Nemzetközi Kolping Szövetség így második boldoggá avatott személyét tisztelheti benne, a boldoggá avatottak sorában.

Szlovákia

2009. október 2–4 között 220 delegált vett részt Európa 18 államból Pozsonyban hogy egy Kongresszus keretében megemlékezzen a „vasfüggöny” 20 éves leomlásáról. Az összejevetel mottója így hangzott: – a szabadság kötelez, és a jövőt felelősséggel alakítani – és ennek értelmében történtek a tanácskozások, melynek befejeztével a Pozsonyi nyilatkozat rögzítette mindazokat a feladatokat, így többek között a munka világával, a házasság és család, a polgári értékrend valamint a nemzetközi szolidaritással kapcsolatos tennivalókat. A munkacsoportokban a tudományok képviselői, politikusok, szövetségi vezetők, és egy püspök is jelen volt, hogy a témákban állást foglaljanak, olyan perspektívákban, amelyek az európai szövetség jövőbeni feladatát kell hogy képezze. Msgr. Axel Werner Generalpräzes beszédében megemlékezett a húsz évvel ezelőtti eseményekről, így többek között a szovjet pártelnök peresztrojka politikájáról, II. János Pál pápa a világ megosztását gátló tevékenységéről, amely Isten segítségével egy páratlanul tekinthető lehetsé-

get biztosított a kontinens számára. A kongresszus végeztével a szervezet főtitkára Hubert Tintelott a delegáltakat arra kérte, hogy országaikban a nyilatkozatot terjesszék, és tetteikkel azt megerősítsék.

Paraguay

Az országban Asuncionban már a második képzési központ jött létre, amely évente 1000 fiatal képzését tudja biztosítani különböző szakmákban. Így többek között: a mechanikustól az EDV szakterületig. A képzés követi az állam által kialakított előírásokat, és ennek következtében az állam által is elismert szakmát biztosít.

Fülöp szigetek

2009. októberében a Fülöp szigetek egy részét az Onday nevezetű tájfun sújtotta, majd erős esőzések következtében árvizek óriási károkat okoztak a fővárosban Manilában és a délebbre eső Luzon szigetén. Itt sok Kolping tagot is érintett, így egy segítő akciót is kellett létrehozni amely túlnyomó részt ruházatból állt, mert sokaknak az áradás következtében a ruházatuk is elveszett.

Ruanda

A taglétszám Ruandában olyan gyorsan növekszik, hogy a KCS-száma 27-re növekedett. Többnyire a vidék fejlesztésében vesznek részt, és így a kisállat tenyésztés valamint a megtermelt javak javítják az élelmiszer ellátást. A nemzetközi szövetség keresi a kapcsolatot a fejlődést elősegítő szervezetekkel, és így a Kolping családok részére számos projekt elérése lehetséges.

KERESZT ÉS KORONA

(Közös ünnep a 150 éves Günzburgi Kolping Családnál)

„Mottó”

Ajándékozzunk magunkra időt! Időt a hozzánk közel álló embereknek. Azokra az emberekre, akik nehéz helyzetben vannak. Időt egy feladatra, amelyik a közösségnek hasznára van. Időt Istennel, a vele való találkozásra. S nem utolsó sorban időt saját magunkra, testi – lelki állapotunk javítására. Ugyanis az az idő, melyet Istennel és embertársainkkal megosztunk soha sem szegényít, hanem gazdaggá tesz bennünket!

Nehmen wir uns Zeit! Zeit für Menschen an unserer Seite. Zeit für Menschen in besonders schwierigen Situationen. Zeit für eine Aufgabe, die dem Gemeinwohl zugute kommt. Zeit für Gott, für die Erfahrung seiner Gegenwart und Nahe. Nicht zuletzt auch Zeit für uns selbst, zu unserem seelischen und leiblichen Wohlbe-
Die Zeit, die mit Gott und mit Menschen teilen, macht uns reicher, und nicht armer!

Mint azt már az előző számokban hírül adtuk a testvér kolping családnak 150 éves jubileumához érkezett. Október 9 és 11 közötti ünnepség sorozaton 44 fővel Érsekivádkert is képviseltette magát, vállalva a hosszú és fárasztó utazást, a nyelvi nehézségeket, hogy jelenlétével hangot adjon a lelki összetartozásnak.

Az egész éjszakát átutazva reggel 7 órára értünk Passaubá. A szitáló eső, ami néha nagyobb intenzitásúvá változott sem riasztott el attól, hogy megtekintsük a történelmi múltunkban is szereplő ősi várost. A megismerésben egy helyi kolpingos fiatal, Kovács Balázs tolmácsolásával, volt segítségünkre. Így az ott eltöltött négy órában sok szép ismerettel gazdagodhattunk. Első utunk a Duna és az Inn torkolatában fekvő, több mint 300 éves Városházához vezetett. Ennek kül-

ső és belső megtekintése során először köszönt ránk az érintetlen történelmi múlt. Az Óvárosi séta során számtalan szép épület és sikátor látványa nyugozott le bennünket. A két folyó által határolt földnyelven áll az a templom, melyben közös múltunk letagadhatatlan személye, első szent királyunk felesége, Boldog Gizella várja a föltámadást. Sírja körül nemzeti színeinkkel átfont koszorúk, magyar nyelvű feliratok azt sugallják, hogy európai voltunk ekkor vette kezdetét, nem pedig a legutóbbi népszavazáskor. Fel is csendült ajkainkról a régi magyar himnusz, a Boldog Asszony Anyánk, hogy ezzel is tanújelét adjuk a múltból történő lelki táplálkozásnak.

Még egy rövid séta, amely érintette a XI. században épült, királynénk által is lakott kolostort és a Dómot. hűcsút vettünk Passautól, hogy mielőbb elérjük úti célunkat Günzburgot. Délután három körül értünk a kis város határához, ahol már Joachim barátunk várta buszunkat, hogy bevezessen bennünket templomukhoz, ahol már vártak minket a szállást adó családok. Rövid idő maradt az ismerkedésre, hisz este 6-tól Imre bácsi és Béni atya által celebrált szentmisével

kezdetét is vette az ünnep, amit orgona hangverseny követett. Az este hátralévő részét a vendéglátóinkkal vacsora keretében történő beszélgetés töltötte ki.

A szombati nap szabad programmal kezdődött. A gyerekek nagy örömeire hat órát töltöttünk LEGOLANDBAN, ahol számtalan játék, különböző hullámvasutak, elvarázsolt kastélyok segítettek elfeledni a hosszú út fáradalmait. A szabadprogram a belváros megtekintésével zárult. Itt élőben láthattuk azokat az épületeket, melynek fotói a kolping házunk falát díszítik.

A német nyelvű szentmise után, fél nyolckor a kolping kultúrházban folytatódott a program. Színdarabok, táncbemutatók és a mai kor zenéje egyaránt arról tanúskodott való világunkban, hogy Kolping műve ma is él, és a jelenlévő 4 évestől 82 éves korosztály családban ünneplésével tovább öröklődik.

Már vasárnap van. Ott, ahol barátokra, 15 éve nem látott vendéglátókra lel az ember, gyorsan szabad az idő. Az ünnep csak akkor válik igazi ünneppé, ha abban Urunk, Jézus Krisztus is részes. Ne ki is szánnak időt és helyet, hagyják és várják megszületni őt a szentmise számunkra adott ajándékaként.

Nincs is ez másképp, hisz nem lenne igaz a mottó, és nem lenne koronája az ünnepnek. Fél kilenckor gyülekező, majd 31 kolping zászló kíséretében körmenetben mentünk a kilenckor kezdődő szentmisére, amit a mi papjainkkal együtt hét atya mutatott be. A misében énekkar és zenekar is közreműködött, Mozart miséjének a liturgiába történő beépítésével. A prédikációban a napi evangéliumból kiindulva a kolpingi közösség emberöltőkön átívelő megtartó szerepét, nemzetközi voltát járta körül az atya.

A szentmisét jubileumi közgyűlés követte, ahol emlékeztek a megélt 150 évre. A felszólalók közt helyt kapott a közösségünk üdvöz-

letét és ajándékát átadó elnökünk, Szabó János, míg Érsekvadkert közsönetét és a településünk címerét is tartalmazó ajándékot a polgármester asszony, dr. Kovácsné Nagy Mária adta át az ünnepltek részére.

A közgyűlést követően is érezhettük vendéglátóink szeretetét, a ránk pazarolt rengeteg idő hozamát, ami 300 személyes sátorban elfogyasztott ebédben is testet öltött.

Már két óra van. Elérkeztek a búcsú pillanatai. Igaz ez mindig

hosszadalmas, hisz magában hordozza a következő találkozás beütemezését is. El is határoztuk, hogy húszévesse válásunkat Érsekvadkerten és velük közösen ünnepeljük meg. Természetesen nem mondunk le a 150. évesünkről sem. Igaz annak a helyszíne fixen odaát lesz, ahol már nem létezik távolság és időkorlát, és elhárulnak a Balázs, Tamás, Gellért, Róbert, Imre bácsi által oly sokszor feloldott nyelvi nehézségek is.

EMJÉ

Kolping család alakulás Olaszfaluban

Olaszfaluban, 2009. szeptember 4-én megalakult az Olaszfalui Kolping Család Egyesület. Az ünnepi szentmisét követően – melyen jelen volt Kondrik István kerületi titkár is – Tölgyesi Albert atya és Csomay Tünde vezetésével megtartották az alakuló gyűlést. A gyűlésen huszonöt tag írta alá a belépési szándéknyilatkozatot. A helybéli plébános főbb célkitűzései között szerepelt egy olyan plébániai közösség létrehozása, amely tevékenyebben segíti az egyházközségi életet és hatékonyan előmozdítja a családok evangelizálását. Terveik között szerepel mindenekelőtt a keresztény családok élő közösségbe szervezése, a fiatalok felkészítése a tudatos keresztény életvitelre, az

idősebb korosztály elmagányosodásának a megfékezése. Céljaikat a keresztény teremtésvédelmi követelmények szem előtt tartásával kívánják megvalósítani. Az alakuló gyűlés jó hangulatban és várakozás teli légkörben zajlott.

CSOMAY TÜNDE ELNÖK

Mária ünnep Lentiszombathelyen

Bővíteni akarja kapcsolatrendszerét, illetve tovább erősíteni az együttműködést a helyi civil szervezetekkel a lenti Szent Katalin Kolping Család Egyesület. Minderről Kondákor Gyula, a szervezet új prézese, azaz egyházi vezetője beszélt a zalai hírlapban.

Hagyományos Mária ünnepét az idén is megrendezte a lenti Kolping Család Egyesület. A lentiszombathelyi városrész mellett található úgynevezett képes fánál az istentiszteletet – amelyen az ország nyugati régiójának számos további Kolping családja is képviseltette magát Zalaegerszegtől Körmenten át Szombathelyig – már Kondákor Gyula esperesplébános, a civil szervezet új prézese tartotta.

A Magyar Kolping Szövetség létrehozása – akárcsak a többi országban működő szervezeté – a XIX. században élt alapító nevéhez kapcsolódik. Adolf Kolping i tanulmányai és pappá szentelése előtt iparosként a cipész szakmában dolgozott, így neki része volt mindabban a nyomorban, ami akkoriban a szakmunkásokat sújtotta. Fiatal káplánként személyes küldetését abban ismerte fel, hogy a nyomasztó szociális problémák enyhítésére szentelje életét. Szellemissége ma is nagyon fontos szerepet tölt be a társadalom életében, ugyanakkor az általa alapított civil szerve-

zet némileg átalakult, a jelen kor kihívásainak megfelelően változott. Tevékenységét ma is a szociális érzékenység jellemzi, de már nemcsak, illetve nem elsősorban a szakmunkás fiatalok felé fordul figyelme, hanem az idősebbekkel való gondoskodás is feladatává vált.

A lenti Szent Katalin Kolping Család Egyesület négy évvel ezelőtt Pető Jánosné kezdeményezésére alakult, azzal a céllal, hogy bizonyos karitatív, szociális feladatokat lásson el – mondta Hermanné Rusznyai Margit világi elnök. – A fő tevékenységünk most is ez, elsősorban a Kolping Otthon lakóival tartjuk a kapcsolatot, őket próbáljuk a magunk módján segíteni, de szeretnénk a tevékenységünket tovább szélesíteni.

Fontos feladatuknak tartják a keresztény értékek továbbadását,

ezért gyakran tartanak közös felolvasásokat, ahol főleg az idősebbeket ismertetik meg a Szentírás vonatkozó fejezeteivel. Ugyanakkor arra is törekszenek, hogy a nehéz szociális körülmények között, vagy az éppen otthonokban élők számára a mindennapok egyhangúságába örömet vigyenek, ezért kisebb kirándulásokat is szívesen szerveznek. Az utóbbi időben pedig arra is nagyobb hangsúlyt fektettek, hogy a nyugat-magyarországi körzet többi Kolping családjával felvegyék a kapcsolatot, így az elmúlt hét végén megtartott Kolping napot is regionális szintre emelték.

A Kolping Családok egyházi vezetői tisztét a mindenkori plébános látja el, ezért lettem én az új prézes – magyarázta Kondákor Gyula lenti esperesplébános, akit augusztus elsejével helyezett dr. Veres András püspök a határmenti városba. – Szeretném, ha a városban és a környéken található keresztény civil szervezetek közötti együttműködés szorosabb lenne, a Szent Katalin Kolping Család Egyesület elnökeként is töreksem erre. A múlt szombati, Kisboldogasszony napja apropóján megtartott rendezvény egy valóban nagyon szép ünnep volt, amelyen a jelenlévők egyebek mellett boldog Kolping Adolf mielőbbi szentté avatásáért is imádkoztak.

KOSZISZ HÍREK

A Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet életéből

Befejeződött a tetőtér beépítése a letenyei Kolping Idősek Ápoló- Gondozó Otthonában

A 2007-es évben elinduló tetőtéri építkezés 2008. decemberében befejeződött. A tetőtér beépítése következtében átadásra került 1 db intézményvezetői iroda, 1 db operatív vezetői iroda, 1 db intézményvezető ápolói iroda, 1 db teakonyha, 1 db vendégszoba, 2 db illemhelyiség, 1 db fürdőszoba, 2 db iroda a szociális és mentálhigiénés munkatársaknak, 2 db iroda a szociális ügyintézőknek és a munkaügy és a gazdasági ügyintéző számára, 1 db irattári helyiség, 1 db iroda a gyógytornász és a dietetikus számára. Valamint kialakításra került egy 80 m²-es munkavállalói társalgó – továbbképzések szervezéséhez,

értekezletek megtartásához. A tetőtérbe költözéssel felszabaduló helyiség átalakítása megkezdődött. A megüresedett irodák helyén lakoszobákkal komfortosítás, valamint társalgó helyiség kialakítással közösségi helyiség bővítés történt. Ezen kívül kialakításra került egy gyógytorna szoba. Megkezdődött 2 db akadálymentes fürdőszoba, 2 db nővérpult kialakítása.

A tetőtérben kialakított irodákba új bútorok, irodai berendezések, számítógépek, fénymásológép, nyomtatók kerültek beszerzésre mintegy 7.500.000 forint értékben. Az építkezéssel párhuzamosan kiépítésre került az egész intézmény

területén a tűzjelző rendszer, valamint megtörtént a nővérhívó rendszer vezetékelése.

A fejlesztések között meg kell említeni az új telefonközpont kiépítését, a nyílászárók felújítását, ellátott szobák kifestését.

Zarándoklat Kolping atya nyomában

A Budavári Kolping Katolikus Óvoda vezetője, Dobai Pálné hívott meg a KOSZISZ által szervezett zarándokútra, mint az intézménye hitoktatóját. Töprengtem a válaszon: van értelme számomra ilyen nagy útnak? Köln, Kerpen, Augsburg, október 21-24-ig. Végül, több okból, örömmel igent mondtam és hálás is vagyok a meghívásért. Nagy élmény volt számomra. A készülődésnél kezembe került a Szövetség által 2006-ban megjelentetett ünnepi képes füzet, amelyben az elmúlt 150 és az újabb 15 évre emlékezünk vissza. Apám Vándorkönyv fotóján a dátum: 1909. október. Pontosan száz évvel ezelőtt lett tagja a Legényegyletnek, a Kolping családnak. Van miért zarándokolnom és hálát adnom boldog Atyánk emlékhelyén. A hála mellett a kérést is nagyon szükségesnek tartottam. Segítsen minket is, mint egykor fiait, akik

azért szólították Atyának, mert testvérré tette őket. Aztán, szerettem volna a nagy Kolping Központtal és a zarándok testvérekkel is megismerkedni.

Visszatekintve az útra öröm tölt el. Megtapasztaltam személyesen, hogy kell és lehet is a kolpingi lelkiséget tovább élesíteni. Miként a zászlónk két színe, a fekete és narancssárga, úgy utunkat is a komolyság és vidámság jellemezte. Juhász Imre prézes atya napi szentmiséi, buzdító gondolatai, a napi rózsafüzérek, énekek erről a lelkiségről tanúskodtak. Imáinkban békét is kértünk. Békét szívünkbe, családjunkba és nemzetünknek. Tintelott elnök úr mosolyogva hallgatta miként zengjük – magyarul – a Kolping indulókat. Vezetőinknek külön köszönet jár, hogy a jó szervezés mellett gondoskodtak a vidámságról, humorról, a nótázó jókedvről is a hosszú úton. Vendéglátóink részéről is megtapasztaltuk a szolgáló szeretetet. Köszönet érte!

Esztétikai élményt és hasznos tapasztalatokat, no meg Kolpingképes gyertyát és kölni vizet is hoztunk hazra. (Igaz, viszont a hazai „tüzes vizes” üvegeket már üresen.) Újabb barátságok jöttek létre, ami az egészséges közösségi életben nélkülözhetetlen. A programokról majd külön érdemes lenne beszámolni.

Hiszem és remélem, hogy Boldog Kolping Adolf közbenjár Urunknál értünk is és megvalósul Vörösmarty vágya: „Hogy végre egymást szívben átkarolják, / S uralkodják igazság, szeretet.” Köszönöm az együttlétet!

DR. GERBER ALAJOS AZ ÚJPESTI KOLPING CSALÁD ELNÖKE,
SZT. ADALBERT DÍJAS KATEKÉTA, O.V. TAGJA

Aus dem Inhalt

Aus dem Leben Kolpings: Breuers Besuch bei Kolping. Erzbischof Johann Geissel weicht die Elbergelder Pfarrkirche ein.

Weihnachtsgruß des Zentralpräses: Anderen eine Freude bereiten ist der schönste Weihnachtsgruß. Mangels Glauben und Liebe ist das Fest ohne jeden Inhalt.

Seligprechung des Auxiliarbischofs Zoltán Meszlényi: Nach seinen theologische Studien in Rom und Innsbruck kehrte er in die Diözese Esztergom zurück und wurde in kurzer Zeit mit verschiedenen wichtigen Ämtern betraut. 1937 wurde er zum Titularbischof von Sinope ernannt. Er nahm auch an der Arbeit der ungarischen Gesellenvereine teil. Von 1939 an hat er als Zentralpräses dieser Organisation aktiv am Vereinsleben teilgenommen. Nach seiner Verhaftung und Versetzung in das berüchtigte Konzentrationslager Kistarcsa ist er dort am 4. März 1954 an den Folgen der Misshandlungen und Folterungen gestorben. Seine Seligsprechung erfolgte im Juli 2008. Nun haben wir bereits zwei Selige vom Kolpingwerk um deren Fürbitte wir beten können.

Weihnachtsgruß von Generalpräses Msgr. Axel Werner: Solidarität, Subsidiarität, Gerechtigkeit können wieder Ruhe und Ordnung in die, durch die Globalisierung zerrüttelte Welt bringen. Die christliche Soziallehre hat in Betlehem begonnen. Unsere Humanität wird in allen Belangen von der christlichen Soziallehre geprägt, und das Kolpingwerk wird auch weiterhin mit vollem Einsatz für deren Verwirklichung kämpfen.

Ich wünsche allen Kolpingmitgliedern gnadenreiche Weihnachten und ein gesegnetes Jahr 2010.

Fünf Jahre Kolpingfamilie Debrecen: Die verhältnismäßig junge KF hat während ihres Bestehens mehrere erfolgreiche Aktivitäten verbuchen können. Wallfahrten, Feiern zu Kirchenfesten, Glaubensverkündung gehörten zu ihren Programmen. Sie ist auch im internationalen Kolplingleben tätig. Krakkau, Iblyídka (in der Tschechei), Augsburg, Köln und Wien waren einige Orte wo ihre Mitglieder an Kolpingveranstaltungen teilnahmen. Sie befolgen den Aufruf des heiligen Vaters: Teilt die Schätze eures Glaubens mit den Völkern Europas. (Maria Klara Bércecs)

Kolping baute Pfarrkirche in Kékesd: Am 26. September des Jahres wurde in Kékesd (12 km von Pécsvárad entfernt) die neue Pfarrkirche auf Initiative und mit aktiver Hilfe der KF Kékesd von Bischof Michael Mayer eingeweiht. Die Fettsmesse zelebrierte der Erzbischof von Kalocsa, Balázs Babel. Außer Spenden von namhaften Künstlern, Politikern, Sportlern trug die Bevölkerung und die Kolpinger der Ortschaft mit Geld und Arbeit zur Errichtung des Gotteshauses wesentlich bei.

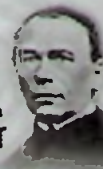
Kreuz und Krone – die KF Érsekvadkert feiert zusammen mit der KF Günzburg: Die Günzburger KF feierte zwischen 9-11. Oktober ihr 150 jähriges Bestehen. An dem Festakt nahm, die auch ungarische Partnerfamilie aus Érsekvadkert Teil. Nach dem Festgottesdienst, den sieben Priester zelebrierten, und die musikalisch mit der Mozart Messe untermalt wurde, fand die Jubiläumssitzung statt. Da konnten sich die Teilnehmer anschließend an die Grußworte und Geschenkübergaben der anwesenden Kolpingdelegationen an einer gut vorbereiteten Vorstellung junger und älterer

Kolpinger erfreuen. Stadtbesichtigung, geselliges Beisammensein waren wieder neue Ziegelsteine im Gebäude der deutsch-ungarischen Partnerschaft. Érsekvadkert hofft zu ihrer 150 jährigen Jubiläumssfeier die Günzburger KF begrüßen zu können. Bis dahin dauert es aber noch eine Weile.

Neue Kolpingfamilie im Olaszfalu: Am 4. September feierte die Region West die Gründung einer neuen KF in Olaszfalu (Westungarn). Vater Kolping lässt uns nicht im Stich. Es ist ein wichtiges Zeichen, dass sich das Kolpingwerk am Lande erweitert. (Tünde Csomay)

Ausbau des Dachraumes im Seniorenheim Letenye abgeschlossen. Mit einem Aufwand von 7.500.000 Forint ist der Ausbau des Dachraumes beendet worden. Außer 8 Büroräumen für verschiedene Mitarbeiter wurden auch Toilette, Baderaum, ein Konferenzraum errichtet und die Brandmeldeanlage, sowie das Schwesternetz installiert.

Auf dem Pfaden Adolf Kolpings: Das Bildungs- und Sozialwerk des KWU (KOSZISZ) organisierte für eine Gruppe seiner Mitarbeiter eine Wallfahrt zum Grab Vater Kolpings. Regionalpräses Imre Juhász, Direktor von KOSZISZ sorgte für den geistlichen Teil, Generalsekretär Hubert Tintelott hat die Teilnehmer empfangen und ihnen viel Sehenswertes gezeigt. Die Wallfahrt war für die Teilnehmer ein schönes Erlebnis. (Aloisius Gerber)

Wass Albert:

Karácsonyi versek I.

Bajorerdő. Zimánkós fenyvesekből
előoson a téli szürkület.
Gunnyasztó házak ködrongyokba bújva
koldus szatyorban gondot gyűjtenek.

Egy vonat sípol messze valahol.
Fulladtan vész el fák között a hang.
Sóhajt az erdő. Csönd. Valahol messze
kísértethangon fölsír egy harang.

Olyan este ez is csak, mint a többi:
olyan a színe, nyirkos ködszaga.
Pedig valahol szent titokpalástban
csodát takargat ez az éjszaka...!

Angyalok húznak a világ fölött.
Hírét hozzák, hogy földre szállt a béke!
Megszületett az Igazság, a Jóság,
akit úgy vártunk: megszületett végre!

Keresik régen bölcsek és királyok,
papok, költők és koldusok.
Világmegváltó konferenciák
várják jöttét és fényes trónusok!

Megérkezett. Bámulják bamba szemmel
barmok, cselédek, pásztorok.
Talán van olyan is, aki letérdel
s valami együgyű imát motyog.

A jászol fölött fölragyog egy csillag,
néhány angyal és gyermek énekel...
Szelíden száll az ének és a pára
szurtos ólból a fényes égre fel...

Aztán a barmokat itatni hajtják.
A hajnal megnyergeli rőt lovát
és robotos nyomán a szürke élet
megy úgy, mind eddig, megy tovább.

Mintha nem történt volna semmi sem.
Meresztgetik szemeiket a kandik:
királyok, bölcsek, költők, hadvezérek...
amíg lassan a csillag is kialszik.

A zord-sötét zimánkós fenyvesekből
előoson a téli virradat.
Ködrongyokban gunnyasztanak a házak
s vacognak vedlő gondjaik alatt...

Sík Sándor:

Karácsonyi álom

Magyar karácsony fekete-fakója
És minden, ami mostani, múltjon,
Száz pici gyertya gyújtatlan gyúljon,
Csillagos álom pelyhes takarója.
Álom, álom karácsonyi álom! –

Álom, álom... Betlehemben
Kicsike Jézus megszületett.
Szép Szűz Mária, egek ékessége,
Mi bűnös lelkünk egy édessége
Csókkal hajol a jászolka tövébe,
Kicsi Jézuskára rájanevet.
Édes kicsi Jézus, mindenlátó Jézus,
Ügyefogyott népre, ránk mosolyog
Csilló levegő-égben, boldog fényességben
Nekünk dalolnak angyali karok.

„Dicsőség, dicsőség mennyben az Istennek,
Békesség, békesség földön az embernek!”

Álom, álom... Kegyes kicsi Jézus,
Panaszkodjunk-e teneked?
Okos kicsi Jézus, igazlító Jézus,
Hiszen te jól tudsz mindeneket!
S te, fényes szép angyalsereg,
A békességet is ismered!
A békesség – te jól tudod, – meleg cipő:
És édesanyja a bánási búza.
A békesség a nagy hegyek nyugalma:
És homlokukat a Tátra koszorúzza.

A békesség egy csendes kicsi napsugár talán,
Amely a mély komoly vizek tükrén remeg:
De máshol még nem látják szegény magyar szemek,
Csak Pozsony ós Dunáján és Szent Anna taván,
A békesség a kassai harangszó,
S a székely falukon a pásztorok miséje
Kétszerte szent!...
Dicsőség a magasban... Kicsi Jézus,
Tedd, hogy legyen békesség idelent!

Dicsőség, dicsőség a magasságoknak,
Békesség a földön, békesség, békesség
Szegény magyaroknak.

A Magyar Kolping Szövetség lapja

Kiadja a Magyarországi Kolping Mozgalomért Alapítvány
Főszerkesztő és felelős kiadó: Dr. Bolberitz Pál
Főmunkatárs: Kovács László
Felelős szerkesztő: Nagy Sándor
Szerkesztőség: 1035 Budapest, III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239 Fax: (+36-1) 388-7394

E-mail: mksz@kolping.hu Interneten: www.kolping.hu Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk: Erste Bank 11991102-02112437

Kéziratokat nem örzünk meg, és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Nyomdai kivitelezés: Kucsák Könyvkötészet és Nyomda, Vác

A BALATONFENYVESI KOLPING NYARALÓHÁZ ELÉRHETŐSÉGE

Erdeklődés, előfoglalás:
9646 Balatonfenyves, Igloi u. 12.

Gondnokság:

+36-70-338-6892

Kolping Központ Budapest
1035 Budapest, Vihar u. 8.
E-mail: mksz@kolping.hu
+36 20 9 329 109

KOLPING NYARALÓHÁZ BALATONFENYVES

Alsópáhok

170 km Balatonfenyves M7 Budapest

Rijeka

KOLPING
BALATONFENYVESI NYARALÓHÁZ

WWW.KOLPING.HU/BALATONFENYVES

A BALATONFENYVESI KOLPING NYARALÓHÁZ

A Kolping Nyaralóház a Balaton déli partján fekszik, 200 m-re a strandtól, kellemes, csendes környezetben. 25-30 fő elhelyezésére alkalmas. 5 külön apartmant, teraszt, egy nagy, közös, jól felszerelt konyhat és étkezőt, társalgót, egy nagy kertet és parkolót foglal magába. Az étkező szemináriumok, előadások megtartását teszi lehetővé.

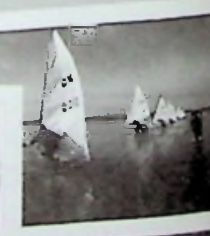
A kert, a terasz alkalmas esti beszélgetésekre és összejövetelekre, vagy akár egy grillparti megrendezésére.

A nyaralóház közvetlen szomszédságában álló szállodában az étkezés is megoldható kedvezményes áron, valamint a szálloda strandja szabad strandként üzemel.

BALATONI PIHENÉS

A Balaton Európa legnagyobb édesvízi-tava, a víz-mélysége helyenként eléri a három métert. A víz hőmérséklete nyáron akár a 24-26 C°-ot, míg szeptemberben a 20 C°-ot is eléri. Nyáron lehetőséget biztosít úszásra, szorfozásra, horgászásra, vízisíelésre, csónakázásra, vízibiciklizésre és vitorlázásra, míg télen korszályozásra is alkalmas az egybefüggő jégtakarónak köszönhetően. A két part között rendszeres menetrendszerűtí kompkozlekedés biztosított, így bárki meglátogathatja a Balatont körülvevő híres udülőhelyek bármelyikét, illetve a tórség nevezetességeit.

APARTMANOK

A 40 m² es apartmanok nappaliijában egy kétszemélyes kihúzható ággyal és étkezősarkalal rendelkezők, továbbá klimatizált negygyagos hálószoba és fürdőszoba mosdóval álltal vendégek rendelkezésére.

PROGRAMLEHETŐSÉGEK:

kirándulás kisvasúttal a Berekbe, Skanzen, csisztapusztai termálfürdő
összei-telen disznóoles borkóstolóval
hajókirándulások, kerekpátturak

